

[H. P. Johansen.]

hvis Maksimum som nævnt foreslaas sat op til 3 500 Kr., forekommer mig at være uforholdsmæssig lav under de herskende Forhold, ligesom ogsaa Erstatningerne bliver lave, fordi de retter sig efter den nævnte Aarsløn.

I den Forbindelse kan jeg ikke undlade at erindre om, at da Talen var om Lovgivning paa andre Omraader i Eks. med Hensyn til Besættelsestidens Ofre eller Krigsulykkesforsikring for søfarende, regnede man med ganske andre Tal end dem, der er Tale om her. F. Eks. i det sidstnævnte Tilfælde vedrørende de søfarende kunde man med Hensyn til Dagpengene gaa op til 16 Kr., altsaa mere end det dobbelte af det, der her foreslaas. Og Aarslønnen kunde naa op til 6 000 Kr. I det paagældende Forslag — det var daværende Handelsminister Fibigers Forslag — læste man dengang i Bemærkningerne, at Dagpenge paa indtil 7 Kr. 40 Øre var utilstrækkelige under de nuværende Forhold. Det er rigtigt, det maa man erkende. Men Dagpengene bliver sikkert ikke tilstrækkelige, fordi der lægges en halv Krone til pr. Dag.

Jeg tror, det er nødvendigt at foretage en dybtgaaende Revision af hele dette Lovgivningsomraade. Jeg skal ikke fordybe mig nærmere i Enkeltheder angaaende dette Spørgsmaal, det tillader Tiden jo slet ikke, især naar man ser hen til den næsten overvældende Masse Arbejdsstof, der i Øjeblikket ligger til Behandling her i Rigsdagen. Jeg skal imidlertid paa mit Partis Vegne tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister, nemlig dette, om Ministeren vil tage Initiativet til, at der i den nærmeste Fremtid foretages en Revision af hele Ulykkesforsikringsloven, og især af de efter vor Mening alt for lave Ydelser. Forholdet er jo nu engang dette, at man daglig i Avisernes Nyhedsstof kan læse om Arbejdere, der er kommet til Skade, og Arbejdere, der har sat Livet til paa deres Arbejdsplads. Vi ved alle sammen, at det betyder Sorg og Ulykke i Hjemmene, men Samfundet maa forhindre, at det tillige kommer til at betyde Fattigdom og Nød. Saadan som Forholdene har udviklet sig, kan det imidlertid ikke undgaas, naar man tager Hensyn til de Ydelser, der kan gives her. Jeg stiller derfor det omtalte Spørgsmaal til den højtærede Minister, og jeg haaber, at Ministeren kan give os et imødekommende Svar.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Behandling i det høje Ting.

Ravn: Jeg skal uden Bemærkninger anbefale det første af de to Lovforslag, der her behandles, til Tingets velvillige Behandling og Vedtagelse.

Med Hensyn til Forslaget om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven er det i Virkeligheden kun en Videreførelse af Loven og en à jour-Føring. Der er i Bemærkningerne gjort Rede for, hvorledes de Lønninger, der danner Grundlaget for Erstatningerne, er steget med 66 $\frac{2}{3}$ pCt., og efter Grundsatserne kommer man altsaa nu op paa 7 Kr. 95 Øre i Dagpenge. Aarsindtægterne, der fra Begyndelsen var 2 100 Kr., kommer nu op paa 3 500 Kr. Da der ikke er noget nyt i Loven og det kun drejer sig om en simpel og ligetil à jour-Føring paa Grundlag af disse Beregninger, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag.

Jeg er enig i, at hele Systemet godt kan trænge til Revision, saadan at Erstatningsreglerne maaske kunde blive mere automatisk reguleret efter Prisniveauet, men det har jo næppe været muligt for den højtærede Minister at stille noget saadant paa Benene i Øjeblikket. Derfor synes jeg ogsaa, at vi skal se Tiden an, indtil Forholdene giver Mulighed for at tage hele Ulykkesforsikringsloven op til Gennemsyn, samtidig med at man inden alt for længe kommer til at arbejde med selve Folkeforsikringsloven.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Gudiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det første af de to Lovforslag, der er til Behandling. Det drejer sig om en Forlængelse af den midlertidige Lov, og der er den Tilføjelse, at Loven kan sættes ud af Kraft ved kongelig Anordning, hvis det findes nødvendigt.

Hvad de midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven angaar, har vi jo hvert Aar i Marts Maaned, siden vi fik Loven af 30. Marts 1940, fornyet den. Vi har fulgt den ufaglærte Arbejders Løn, og det har været bestemmende for Fornyelsen af Loven siden den Tid. Den sidste Fornyelse sætter Dagpengebetalingen til 7 Kr. 95 Øre, og de Beløb, der gælder i Kommunerne, er ligesom i de sidste to Aar 2 400 Kr. i Landkommunerne, 2 700 Kr. i Bykom-